

Hvis en Panteobligation i det Djeblit, den skal bruges, ganske kort Tid før Forældelsen er ved at løbe ud, er bortkommen, og man ikke kan paastævne. Sagen, forinden man har faaet en Mortifikation af den, saa kunde man jo være uheldig stillet, og som Følge heraf er denne Bestemmelse foreslaaet. — Til § 19 har Udvalget foreslaaet Vædringsforslag Nr. 30, hvori man kun ønsker at sige, at der bør staa i Lovforslaget, at Vedtagelse af længere Forældelsesfrist eller at Forældelse overhovedet ikke skal indtræde, er uforbindende for Skyldneren. — Vædringsforslag Nr. 31 er en ren Redaktionsændring, som følger af Vædringsforslag Nr. 4.

Jeg har endnu kun at gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets § 20. Denne er en Konsekvens af Lovforslagets eget System, nemlig dette, at Pantefordringen skal blive staaende, naar selve den personlige Fordring er forældet, idet man har anset det for nødvendigt i saa Tilfælde at indføre en Bestemmelse om, hvorledes den Mand, der ejer en Ejendom, skal blive fri for et Pantebrev, der staaar i hans Ejendom, med Hensyn til hvilket der ingen personlig Fordring længere eksisterer. Det er derfor, § 20 indeholder Reglen derom, og det er efter Udvalgets Flertals Mening en Selvfølge, at hvis Flertallets Forslag under Nr. 2 vedtages, saa bortfalder denne § 20 som uforvunden; og dette er allerede bemærket i Betænkningen, Tillæg B, Sp. 572 under Vædringsforslaget Nr. 2, at dersom dette Vædringsforslag vedtages, skulde Lovforslagets § 20 bortfalde. I modsat Fald derimod, dersom man altsaa forlaster Vædringsforslaget Nr. 2, saa er § 20 naturlig, og saa er det kun, at der skal gøres den lille Vædring deri, som er foreslaaet under Nr. 31. Denne Vædring er i Grunden ogsaa redaktionel og staaar altsaa her som foreslaaet af Mindretallet, fordi Mindretallet jo efter sin Opfattelse og efter sit Vædringsforslag Nr. 3 holder paa Lovforslagets System, men i Virkeligheden er Flertallet enig i dette Vædringsforslag under Forudsætning af, at Vædringsforslaget under Nr. 2 ikke vedtages. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage de af Udvalget eller dets Flertal stillede Forslag.

Det. Hansen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen og af Vædringsforslagene, er det jo et meget betydeligt Arbejde, Udvalget har gjort med Hensyn til denne Lov, som jo i og for sig er vanskelig. Det er da meget heldigt, at der i Udvalget har kunnet opnaas Enighed om alle Punkter paa et nær. Jeg kan i alt

væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører nu har udvillet, idet jeg blot ønsker at gøre den Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 27, at for saa vidt den ærede Ordfører sagde, at der fra Tidspunktet for de Rets handlinger, som nævnes i Nr. 27, skulde løbe en ny Frist, saa er det vist ikke ganske korrekt, thi Tidspunktet for Fristens Begyndelse beror jo paa andre Momenter, som det i øvrigt fremgaar af selve Vædringsforslaget. Jeg for mit personlige Vedkommende har været en Del i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at forlænge Fristen for Forældelse af Panteobligationer i faste Ejendomme til 20 Aar, men jeg har tilfidsat disse Betæneligheder. Derimod kunde der maaske nok være Anledning til at tage under fornyet Overvejelse, om disse saakaldte Skifteekstrakter ere stillede rigtig, thi det turde være, at der er givet dem lidt for meget. Først bestemmer man nemlig, at Fristen skal være 20 Aar, og derefter foreslaas det i Nr. 16, 2det Stykke, at Fristen skal ikke kunne regnes for tidligt fra den Dag, da vedkommende Arving fylder 18 Aar. Altsaa selv om denne Fordring ifølge Skifteekstrakt skulde være forfalden inden det 18de Aar, skal der f. Eks. naar BARNET er 2 Aar, gaa 16 Aar, uden at der er Tale om Forældelse, og derefter skal der løbe en Forældelse paa 20 Aar. Det bliver altsaa i det hele 36 Aar, hvori der skal løbe Forældelse for saadanne Skifteekstrakter.

Jeg skal i øvrigt indskrænke mig til nærmere at begrunde det Vædringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 3 sammen med to andre ærede Medlemmer af Udvalget. Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at det Vædringsforslag, som vi saaledes have stillet, kun er redaktionelt. Vi have ment, at de Sætninger i Udkastets § 1, som dette Vædringsforslag skulde træde i Stedet for, være noget knudrede og vanskelige at forstå. Vi have løst det op, og derved tro vi at have gjort det lettere for ærede Medlemmer og eventuelt for Befolkningen at kunne forstå, hvad Meningen er. Men Vædringsforslaget indeholder naturligvis tillige en Negation af det Forslag, som er stillet under Nr. 2 af Flertallet, og vi fraraade altsaa at følge Flertallet paa dette Punkt. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, saa meget mere, som vi ikke have fundet Anledning til at indføre nogle Bemærkninger derom i Betænkningen. Jeg skal for mit eget Vedkommende sige, at jeg har været meget i Tvivl med Hensyn til dette Spørgsmaal, og jeg tror ogsaa, at det gælder om den ærede Ordfører. Det er